

Đức Chúa Trời Yêu Thương Hết Lòng

Kinh Thánh Nghiên Cứu: Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15–22; Ô-sê 14:1–4; Khải huyền 4:11; Giăng 17:24; Ma-thi-ơ 22:1–14; Giăng 10:17, 18.

Câu Gốc: “Ta sẽ chữa lành sự bội nghịch của chúng nó. Ta sẽ lấy lòng tốt yêu chúng nó; vì cơn giận của ta đã xây khỏi nó rồi” (Ô-sê 14:4).

Mặc dù Phi-e-rơ đã chối Chúa ba lần, như lời Đức Chúa Giê-su đã nói trước (Ma-thi-ơ 26:34), câu chuyện vẫn chưa kết thúc với những lời chối này. Sau khi phục sinh, Đức Chúa Giê-su hỏi Phi-e-rơ: “Người yêu ta hơn những kẻ nầy chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Hãy chẵn những chiên con ta. Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Người yêu ta chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Hãy chẵn chiên ta. Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Người yêu ta chẳng? Phi-e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu ta chẳng? Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Hãy chẵn chiên ta” (Giăng 21:15–17). Như Phi-e-rơ đã chối Chúa ba lần, Đức Chúa Giê-su qua câu hỏi quan trọng: “Người yêu ta chẳng?” đã hỏi phục Phi-e-rơ ba lần.

Hoàn cảnh của chúng ta đâu có khác xa với hoàn cảnh Phi-e-rơ, nhưng theo nhiều cách, về nguyên tắc thì giống nhau. Nghĩa là, câu hỏi Đức Chúa Giê-su hỏi Phi-e-rơ cũng là câu hỏi vô cùng quan trọng mà Đức Chúa Trời hỏi chúng ta trong hoàn cảnh riêng của mỗi người: “Người yêu ta chẳng?”

Mọi thứ tùy thuộc vào câu trả lời của chúng ta cho câu hỏi ấy.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 4 tháng 1.

Ngoài Sự Mong Đợi Hợp Lý

Đức Chúa Trời không chỉ hỏi chúng ta: “Con yêu Ta chăng?” Mà chính Ngài cũng yêu thương mỗi người và yêu cách hết lòng. Thật vậy, Ngài yêu bạn và tôi, Ngài yêu mọi người cách sâu đậm hơn những gì chúng ta có thể tưởng tượng. Và chúng ta biết được tình yêu này qua cách Ngài hành động trong lịch sử của dân sự Ngài.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15-22 và xem xét bối cảnh của những câu này trong câu chuyện được thuật lại. Đoạn Kinh Thánh này, đặc biệt là câu 19, bày tỏ gì về ý muốn và tình yêu của Chúa?

Mọi thứ dường như trở nên tồi tệ. Không lâu sau khi Đức Chúa Trời giải cứu dân Ngài khỏi ách nô lệ ở Ai Cập một cách đáng kinh ngạc, dân Y-sơ-ra-ên đã nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời và quay ra thờ phượng một con bò vàng. Khi từ trên núi xuống, Môi-se thấy những gì họ đã làm, ông quăng bảng Mười Điều Răn xuống vỡ tan. Mặc dù dân chúng đã đánh mất những đặc ân và giao ước phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ một cách dư dật, nhưng Ngài vẫn tiếp tục chọn họ trong mối liên hệ giao ước—bất chấp việc họ không xứng đáng với các phước lành của giao ước.

Những lời trong Xuất Ê-díp-tô Ký 33:19, “[Ta sẽ] làm ơn cho ai ta muốn làm ơn, và thương xót ai ta muốn thương xót”, thường bị hiểu lầm là Đức Chúa Trời tùy ý bày tỏ lòng thương xót và ân điển với một số người, nhưng với những người khác thì không. Tuy nhiên, theo ngữ cảnh, Đức Chúa Trời không tuyên bố ở đây rằng Ngài sẽ tùy tiện tỏ lòng nhân từ và thương xót với một số người này, chứ không phải với những người kia. Đó không phải là cách Đức Chúa Trời làm việc, trái ngược với một số thần học phổ biến cho rằng Chúa định trước một số người sẽ hư mất và họ phải đối mặt với sự kết án đời đời.

Vậy thì Đức Chúa Trời công bố điều gì ở đây? Chủ yếu ở đây, Ngài tuyên bố rằng, là Đấng Tạo Hóa của tất cả mọi người, Ngài có quyền và thẩm quyền ban ân điển và bày tỏ lòng trắc ẩn một cách tự do cho ngay cả những người không xứng đáng nhất. Và Ngài đã làm như vậy, ngay sau cuộc nổi loạn bò vàng, bằng cách bày tỏ lòng nhân từ cho dân sự Ngài, dân Y-sơ-ra-ên, ngay cả khi họ không xứng đáng nhận được ân phước đó.

Đây là một trong nhiều trường hợp Đức Chúa Trời thể hiện tình yêu thương của Ngài và Ngài đã hành động vượt quá mọi mong đợi hợp lý. Đây là Tin lành cho tất cả chúng ta, có phải không?

Đức Chúa Trời đã tiếp tục bày tỏ và thể hiện tình yêu của Ngài dành cho bạn bằng những cách nào—thậm chí vượt xa mọi mong đợi hợp lý?

Tình Yêu Không Được Đáp Lại

Ví dụ nổi bật của Đức Chúa Trời về tình yêu của Ngài dành cho nhân loại sa ngã được thấy trong câu chuyện Ô-sê. Đức Chúa Trời đã truyền lệnh cho tiên tri Ô-sê: “Hãy đi cưới một người vợ gian dâm, và con cái ngoại tình; vì đất này chỉ phạm sự tà dâm, lìa bỏ Đức Giê-hô-va” (Ô-sê 1:2). Ô-sê và người vợ không chung thủy của ông chính là một bài học sống động về tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài, ngay cả khi dân Y-sơ-ra-ên không chung thủy và gian dâm thuộc linh. Đây là câu chuyện về tình yêu vô bờ bến của Đức Chúa Trời dành cho những con người dẫu không xứng đáng.

Thật vậy, bất chấp sự thành tín và tình yêu thương của Đức Chúa Trời, dân chúng cứ liên tục nổi loạn chống lại Ngài. Kinh Thánh rất nhiều lần mô tả Đức Chúa Trời như là người yêu đơn phương đối với một người phối ngẫu không chung thủy. Ngài đã yêu thương dân Ngài một cách trọn vẹn và thành tín, nhưng họ đã khinh miệt Ngài, phục vụ và tôn thờ các thần khác, làm Ngài vô cùng đau buồn. Họ đã phá vỡ mối liên hệ, hầu như không thể hàn gắn được.

Đọc Ô-sê 14:1–4. Những câu này bày tỏ điều gì về tình yêu vững bền của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài?

Sau nhiều lần dân sự nổi loạn, Đức Chúa Trời tuyên bố: “Ta sẽ chữa lành sự bội nghịch của chúng nó, ta sẽ yêu thương chúng hết lòng (bản dịch 2011)” Thuật ngữ “Ta sẽ yêu họ cách hết lòng” có nghĩa là những gì được cho đi cách tự nguyện. Đó cũng là chữ được dùng cho các lễ vật dâng tự nguyện trong hệ thống đền thánh.

Suốt câu chuyện Ô-sê và những câu chuyện khác trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời bày tỏ sự cam kết và lòng trắc ẩn diệu kỳ của Ngài đối với dân Ngài. Mặc dù họ liên tục theo đuổi những người yêu khác, phá vỡ mối quan hệ giao ước xem như không thể hàn gắn được, nhưng Đức Chúa Trời vẫn tự nguyện tiếp tục ban bố tình yêu của Ngài trên họ. Dân sự không xứng đáng với tình yêu của Chúa; họ đã chối bỏ và khước từ mọi đặc ân đến từ tình yêu đó. Dẫu vậy, Đức Chúa Trời vẫn tiếp tục ban bố tình yêu thương trên họ cách tự nguyện và hết lòng.

Nhiều người nghĩ về Đức Chúa Trời như một đấng cai trị và phán xét khắc nghiệt và xa cách. Hình ảnh Chúa bị khinh miệt và đau buồn như người tình đơn phương với một người phối ngẫu không chung thủy giúp bạn nhận thức về Chúa khác đi như thế nào? Nó thay đổi quan điểm của bạn về mối liên hệ giữa bạn và Chúa ra sao?

Tình Yêu Được Cho Không

Đức Chúa Trời không chỉ tiếp tục ban phát tình yêu của Ngài cách vô điều kiện cho dân Y-sơ-ra-ên, bất chấp những cuộc nổi loạn liên tục. Cũng vậy, Ngài vẫn tiếp tục ban phát tình yêu thương ấy cho chúng ta, ngay cả khi chúng ta là tội nhân. Chúng ta không xứng đáng với tình yêu của Chúa và chúng ta cũng không thể nào kiếm được tình yêu ấy qua công sức mình. Ngược lại, Chúa không cần chúng ta. Đức Chúa Trời của Kinh Thánh không cần bất cứ điều gì (*Công vụ 17:25*). Tình yêu của Ngài dành cho bạn, cho tôi và cho tất cả mọi người hoàn toàn là tự nguyện theo ý Ngài.

So sánh Khải huyền 4:11 và Thi thiên 33:6. Những câu này cho chúng ta biết điều gì về quyền tự do của Đức Chúa Trời liên quan đến Sự Sáng Tạo?

Đức Chúa Trời đã tự do tạo ra thế giới này, và vì vậy, Ngài xứng đáng với mọi vinh quang, với sự tôn kính và quyền năng. Chúa không cần phải tạo ra bất kỳ thế giới nào. Trước khi tạo dựng thế gian, Đức Chúa Trời đã tận hưởng mối liên hệ yêu thương mà đã có trong Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

Giăng 17:24 cho chúng ta biết gì về tình yêu của Đức Chúa Trời trước khi có thế gian?

Đức Chúa Trời không cần các vật thọ tạo làm đối tượng cho tình yêu của Ngài. Nhưng, theo bản tính yêu thương của mình, Đức Chúa Trời đã chọn tạo dựng thế gian và bước vào mối liên hệ yêu thương với các vật thọ tạo.

Đức Chúa Trời không chỉ tự do sáng tạo thế giới này như một sự tuôn đổ tình yêu quảng đại của Ngài, mà Ngài còn tiếp tục yêu thương con người một cách vô điều kiện, ngay cả sau khi con người sa vào tội lỗi trong vườn Ê-đen, và ngay cả sau khi cá nhân chúng ta phạm tội.

Sau sự sa ngã ở vườn Ê-đen, A-đam và Ê-va không có quyền tiếp tục sống và nhận được tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời, Đấng “lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật” (*Hê-bơ-rơ 1:3*), với tình yêu, lòng thương xót và ân điển vĩ đại của Ngài, đã duy trì cuộc sống của nhân loại và đã tìm ra cách để hòa giải nhân loại trở lại với chính Ngài trong tình yêu thương. Và sự hòa giải đó cũng bao gồm cả chúng ta.

Việc Chúa tiếp tục tuôn đổ tình yêu trên thế gian này, bất chấp sự sa ngã và tội ác của nó, cho chúng ta biết gì về tình yêu và bản tính của Ngài? Lễ thật này khiến chúng ta nên đáp lại

“Nhiều Người Được Gọi, Nhưng Ít Người Được Chọn”

Đức Chúa Trời không chỉ yêu thương loài người cách tự nguyện, mà Ngài cũng muốn được họ yêu mến lại. Việc Đức Chúa Trời ban cho loài người khả năng tự do lựa chọn, chấp nhận hay từ chối tình yêu của Chúa, được thể hiện rõ ràng trong ngụ ngôn tiệc cưới của Đức Chúa Giê-su, (và ở những nơi khác).

Đọc Ma-thi-ơ 22:1-14. Ý nghĩa của ngụ ngôn này là gì?

Trong ngụ ngôn về tiệc cưới này của Đức Chúa Giê-su, một vị vua tổ chức hôn lễ cho con trai mình và sai đầy tớ đi “nhắc những người được mời đến dự tiệc cưới nhưng họ không chịu đến” (*Ma-thi-ơ 22:2,3*). Vua sai đầy tớ đi nhiều lần mời gọi họ, nhưng họ làm ngơ lời mời gọi của vua, thậm chí họ còn bắt và giết các đầy tớ của vua (*Ma-thi-ơ 22:4-6*).

Sau đó, khi đã giải quyết những kẻ đã sát hại một số tôi tớ của mình, vua bảo các tôi tớ rằng: “Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. Vậy, các ngươi hãy đi khắp các ngã tư, hãy gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc” (*Ma-thi-ơ 22:8, 9*). Sau đó, nhà vua thấy một người đàn ông không mặc áo lễ trong buổi tiệc, nên sai đầy tớ quăng ông ra ngoài nơi tối tăm, điều này nhấn mạnh sự cần thiết phải nhận áo lễ từ nhà vua để đến dự tiệc cưới, Đức Chúa Giê-su kết thúc ngụ ngôn bằng câu khó hiểu, nhưng đây ý nghĩa: “Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn” (*Ma-thi-ơ 22:14*).

Điều đó có nghĩa gì? Những người cuối cùng được “chọn”, là những người đã chấp nhận lời mời dự tiệc cưới của Chúa. Chữ được dịch “gọi” và “mời” trong suốt ngụ ngôn là *kaleo* (*gọi, mời*) trong tiếng Hy-lạp, và điều quyết định ai cuối cùng được “chọn” (*eklektos*) là tùy vào người đó có tự ý chấp nhận lời mời hay không.

Thực ra, Đức Chúa Trời mời gọi mọi người đến dự tiệc cưới. Tuy nhiên, bất kỳ ai trong chúng ta cũng có thể từ chối tình yêu của Ngài. Tự do là điều cần thiết cho tình yêu. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ áp đặt tình yêu của Ngài trên bất cứ ai. Đáng buồn thay, chúng ta có thể từ chối mối tương giao yêu thương với Chúa.

“Người được chọn” là những người chấp nhận lời mời. Với những ai yêu mến Đức Chúa Trời, Ngài đã chuẩn bị những điều tuyệt vời hơn cả mọi điều chúng ta có thể tưởng tượng. Một lần nữa, tất cả đều xoay quanh vấn đề tình yêu và sự tự do vốn có trong tình yêu.

Điều gì trong cuộc sống của bạn cho thấy rằng bạn đã nhận lời mời dự tiệc cưới và mặc lễ phục của buổi tiệc?

Bị Đóng Đinh Vì Chúng Ta

Đức Chúa Trời mời gọi mọi người hãy có một mối quan hệ yêu thương với Ngài, nhưng chỉ những ai tự nguyện chấp nhận lời mời ấy mới tận hưởng được kết quả vĩnh cửu. Như đã thấy trong ngụ ngôn tiệc cưới, nhiều người được vua gọi mời nhưng lại “không muốn đến” (*Ma-thi-ơ 22:3*).

Ngay trước khi bị đóng đinh, Đức Chúa Giê-su đã không cảm lòng được, Ngài buồn rầu kêu lên: “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, người giết các đấng tiên tri và ném đá những người được sai đến cùng ngươi! Đã bao lần Ta muốn nhóm họp các con người như gà mái túc con mình lại trong cánh, mà các ngươi chẳng khứng!” (*Ma-thi-ơ 23:37*). Đấng Christ muốn tụ họp họ lại, nhưng họ lại không muốn vậy. Động từ “muốn” trong tiếng Hy Lạp là *thelo* được dùng để diễn tả cho cả hai việc Đấng Christ muốn cứu họ và việc họ không muốn được cứu (cũng là chữ tương tự được dùng trong *Ma-thi-ơ 22:3* ở trên).

Vậy mà Đức Chúa Giê-su đã đi đến thập giá cho những người này và cho chúng ta. Một tình yêu tuyệt vời! Trong khi con người đáng phải chết vì tội lỗi mình, thì chính Đức Chúa Trời (trong Đấng Christ) đã phải trả giá và đã tìm cách hàn gắn mối liên kết đã rạn nứt giữa trời và đất. Trong khi đó, Ngài tiếp tục ban tình yêu của Ngài cho chúng ta, mặc dù Ngài không có nghĩa vụ nào ngoài sự cam kết tự nguyện của Ngài để làm điều đó.

Đọc Giảng 10:17, 18. So sánh với Ga-la-ti 2:20. Những đoạn Kinh Thánh này cho chúng ta thông điệp gì?

Trong sự thể hiện tình yêu vô đối của Đức Chúa Trời—Thập tự giá, chúng ta thấy rằng Đấng Christ đã phó chính mình vì chúng ta theo ý muốn tự do của chính Ngài. Không ai lấy đi mạng sống của Ngài; Ngài đã “khởi xương” và tự nguyện dâng hiến sự sống mình, theo kế hoạch cứu chuộc đã được thỏa thuận trên thiên đàng trước khi tạo dựng thế gian.

“Kế hoạch cứu chuộc chúng ta không phải là một kế hoạch được nghĩ ra vào giờ chót, hay một kế hoạch được thành hình sau sự sa ngã của A-đam. Đó là một khái niệm về ‘sự mầu nhiệm đã được giữ kín từ mọi đời trước’ (*Rô-ma 16:25*). Đây là sự tiết lộ các nguyên tắc mà từ muôn đời đã là nền tảng của ngài Đức Chúa Trời. Ngay từ đầu, Đức Chúa Trời và Đấng Christ đã biết về sự bội đạo của Sa-tan và sự sa ngã của con người qua quyền lực lừa dối của kẻ bội đạo. Đức Chúa Trời không chỉ định tội lỗi phải hiện hữu, nhưng Ngài thấy trước sự tồn tại của nó và chuẩn bị sẵn sàng để đáp ứng tình trạng khẩn cấp khủng khiếp. Tình yêu của Ngài dành cho thế gian lớn lao đến nỗi Ngài đã giao ước ban Con Một của Ngài, ‘hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.’ Giảng 3:16.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 22.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “To Meet the Bridegroom,” tr. 405–421 trong *Christ’s Object Lessons*.

“Bóng tối của sự hiểu lầm về Đức Chúa Trời đang bao trùm thế gian. Con người mất đi sự hiểu biết về bản tính của Ngài. Họ hiểu lầm và giải thích sai. Vào lúc này, một thông điệp từ Đức Chúa Trời sẽ được công bố, một thông điệp soi sáng tâm ảnh hưởng, và có quyền năng cứu rỗi. Bản tính của Chúa sẽ được biết đến. Ánh sáng của sự vinh quang Ngài, của sự phước hạnh, nhưn từ và lễ thật Ngài, sẽ tỏa chiếu trong bóng tối của thế gian.

“Đây là công việc được tiên tri Ê-sai nói đến: ‘Ai rao tin lành cho Giê-ru-sa-lem, hãy ra sức cất tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy bảo các thành của Giu-đa rằng: Đức Chúa Trời của các ngươi đây! Này, Chúa Giê-hô-va sẽ lấy quyền năng mà đến; Ngài dùng cánh tay mình và cai trị. Này, sự ban thưởng Ngài ở nơi Ngài, sự báo trả Ngài ở trước mặt Ngài’ (Ê-sai 40:9, 10).

“Những ai chờ đợi Chàng Rể đến sẽ nói với dân chúng: ‘Đây là Đức Chúa Trời của các ngươi.’ Những tia sáng cuối cùng của sự thương xót, thông điệp cuối cùng của lòng thương xót được ban cho thế gian, là sự mặc khải về bản chất yêu thương của Ngài. Con cái Đức Chúa Trời phải bày tỏ sự vinh quang Ngài. Trong chính đời sống và tính hạnh của mình, họ phải bộc lộ những gì ân điển Chúa đã làm cho họ.

“Ánh sáng Mặt Trời Công Bình sẽ chiếu sáng qua những công việc tốt lành—trong những lời nói của lễ thật và việc làm của sự thánh thiện.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 415, 416.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nghĩ rằng Đức Chúa Trời ghét chúng ta còn tệ hại hơn cả nghĩ rằng không có Chúa. Thế giới mà chúng ta đang sống đây sẽ khác như thế nào nếu đó là sự thật?
2. Bạn nghĩ tại sao có quá nhiều hiểu lầm về bản tính của Đức Chúa Trời trong thế giới ngày nay? Hãy suy nghĩ và thảo luận về những cách mà bạn có thể giúp mọi người nhìn thấy rõ hơn bản tính yêu thương của Chúa.
3. Thông điệp cần được công bố về bản tính của Đức Chúa Trời ngày nay là gì? Bạn sẽ giải thích thông điệp này như thế nào cho một người chưa quen với thực trạng về tình yêu của Chúa? Bạn có thể đưa ra bằng chứng nào cho thấy sự thực về tình yêu thương và đặc tính tuyệt vời của Ngài?
4. Nói về lòng yêu thương của Đức Chúa Trời là một chuyện. Tiết lộ và phản chiếu tình yêu đó trong cuộc sống của chúng ta là một chuyện khác. “Việc làm thánh thiện” nào có thể bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với những người xung quanh chúng ta?